

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Αί περιστάσεις εἶνε κρίσιμοι. Ὁ κύριος Ροντήρης τὸ ἐκήρυξε διὰ τῶν περισπουδάζων αὐτοῦ ἐν τῷ Χρόνῳ Ἀθηῶν ἄρθρων καὶ ὁ κύριος Μεσηνέζης τὸ ἐπισητοποίησεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς. Ἀμφιβολία ἐπομένως δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπῆρχέ τις ἀκόμη ὁ τοσοῦτον τυφλώτων ὥστε νὰ μὴ τὸ ἀναγνωρίζῃ, βεβαίως ὅμως καὶ αὐτὸς θὰ ἠναγκάζετο νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ συρροὴ τῶν ἐνδεικτικωτάτων συμπτῶσεων καὶ τῶν περιεργῶν σημείων τῶν καιρῶν πάντως δὲν εἶνε τυχαία. Καθ' ἡμᾶς δὲ πρὸς τὴν σοβαρότητα τῶν καιρῶν, οὓς διατρέχομεν, οὐδὲν μέγα γεγονός τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων θὰ ἠδύνατο νὰ συγκριθῇ. Καὶ ἀπλῆ ἐπιθεώρησις τῶν σήμερον γινομένων ἀρκεῖ νὰ καταδείξῃ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ.

Εἰς καὶ ἡμῖς μὴν συμπληροῦται ἤδη ἀπὸ τῆς εἰδήσεως τοῦ ρωμυλιωτικοῦ πραξικοπήματος καὶ τῆς ἐμπολέμου στάσεως, ἣν συνεπεῖα αὐτοῦ ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ φυσικῶς τῷ λόγῳ ἡ Ἑλλάς, καὶ ἐν τούτοις κανένα νέον βρόχον πρὸς σύλληψιν τοῦ ταύρου ἀπὸ τῶν κεράτων δὲν συνέπλεξεν ὅπως προσφέρῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν ὁ κ. Στέφανος Ξένος. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς οὐδὲν διπλωματικὸν διέκθημα ἐποίησε παρὰ τῷ ἀρχιενουῶχῳ ὅπως προσκλήσῃται ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἀξιώσεων τὴν τρυφερὰν καρδίαν ὠρχίας καὶ ἰσχυρᾶς τινος ὀδαλίσκης. Κανεὶς τῶν ἡρώων τῶν θησσαλικῶν πεδίων, κανεὶς ἀρματωλὸς τοῦ 78, κανεὶς ἐνδοξὸς πετσωματᾶς δὲν ἐνεφανίσθη ὅπως *τείνῃ τὴν χεῖρα* τῇ κυβερνήσει καὶ προσενέγκῃ τὸν βραχίονά του πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἐθνικῶν δικαίων. Ὁ κ. Δουζίνας οὐδὲν σωτικὸν μέτρον ἐπενόησε πρὸς διέξοδον ἀπὸ τῆς δυσχεροῦς θέσεως ἐν ἣ εὐρισκόμεθα. Ὁ κ. Πλατούτσας, ἀφοῦ ἔδωκε τὸ σύνθημα δι' ἀνδρικωτάτης πρὸς τὸν βασιλέα ἐπιστολῆς, ἐπανῆλθεν ὡς ὁ Κιγκινάτος εἰς τὴν ἀρχαίαν. Καὶ εἰς ἐπίμετρον αὐτὸς ὁ κ. Γεννάδιος ἠυδόκησε νὰ παραιτηθῇ τῶν πρὸς τὸν Ὑψιστον ὑπαιθρίων πατριωτικῶν δεήσεων του.

†
††

Τὰ ἐξαιρετικὰ ταῦτα φαινόμενα συνιδούσα καὶ ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ μὴ ὑστερήσῃ τῶν παρεχομένων αὐτῇ διδαγμάτων καὶ νὰ φανῇ ἀνταξία τῶν περιστάσεων, ἐφόρου προσωπίδα Συμβατικῆς καὶ ἐπιλήθη, ἀνεξαρτήτως διακρίσεως κομμάτων καὶ φατριῶν, μακρὸν φίλημα Lamourette, οὗ τὸ παράδειγμα ἔδωκαν αὐτοὶ οἱ ἡγούμενοι τῶν ἀντιπάλων μερίδων. Καὶ ἐπειδὴ πιθανὸν μεταξὺ τῶν ἀγνωστῶν ἡμῶν νὰ καταλέγεται καὶ ὁ πρῶτος καθηγητὴς τῆς ἱστορίας κ. Τζεβανόπουλος, ἀνοίγομεν μικρὰν παρένθεσιν χρησιμεύουσαν ὅπως καταστήσῃ ὀλίγον εὐνόηον τὴν ἀνωτέρω παρομοίωσιν.

Ἡ Γαλλία εὐρίσκετο ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ πρώτου ἀναβρασμοῦ τῆς Μεγάλης Ἐπαναστάσεως, ἣτις ἔμελλε νὰ τὴν ἀνακυκλήσῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Ὁ θρόνος τοῦ Λουδοβίκου ΙΣΤ' ἵστατο ἔτι, ἀλλὰ τὸ ἔδαφος ἐφρευγὲν ἤδη ὑπ' αὐτόν. Τὰ ἀπὸ πολλοῦ συσσωρευμένα μίσση ἐξερρήγνυντο αἰφνης ἰσχυρῶς καὶ ἡ Συμβατικὴ ἦτο τὸ εὐρὺ πεδίου τῶν ἐξηγρωμένων ἐρίδων τῶν δημοκρατικῶν μερίδων πρὸς ἀλλήλας καὶ πρὸς τοὺς ἀπομένοντας ὀλίγους ὀπαδαίους τῆς μοναρχίας. Σπανίως δὲ χώρα παρίστα τοιοῦτο ἀπαισιῶν θέαμα ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, ὅτε αἰφνης ἀγγέλλεται ἡ ἀπὸ τῶν βορείων συνόρων εἰσβολὴ τῶν ἠνωμένων Πρώσων καὶ Αὐστροικῶν. Τῇ ἡμέρᾳ τῆς εἰδήσεως ἡ ὄψις τῆς συνελεύσεως ἦτο ὅλως ἄλλοια, ἡ ἡσυχία ἐβασίλευεν ὅπου συνήθως ἐβρουχάτο

ἡ μενία τῶν παθῶν καὶ ἡ περίσκεψις εἶχεν ἀντικαταστήσει τὴν προτέρην ἔξαψιν. Τῆς γαλλικῆς ταύτης καὶ τῆς συναίσθησεως τοῦ κινδύνου ἐπιωφελοῦμενος φιλόπατρις τις πληρεξούσιος ὁ ἱερεὺς Lamourette ἀνέρχεται τὸ βῆμα καὶ δι' εὐγλωττου ἀγορεύσεως παριστᾷ οὕτω ζωηρῶς τὸ μέγεθος τῆς περιστάσεως καὶ τὰ ὑπαγορευόμενα εἰς πάντας καθήκοντα πρὸς τὴν πατρίδα, ὥστε αἱ τελευταῖαι φράσεις του πνίγονται ἐντὸς γενικῆ ἤχου ἀδελφικῶν φιλημάτων καὶ δακρύων, ἅτινα ἀντήλασσον πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ πρὸ μιᾶς στιγμῆς λυσσῶδεις πολιτικοὶ καὶ προσωπικοὶ ἀντίπαλοι. Ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον ἐγίνετο πάλιν συνεδρίασις καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἀγγέλματος πρώτη ἐντύπωσις εἶχε παρέλθει καὶ τὰ φίληματα καὶ τὰ δάκρυα τῆς προτεραιᾶς διεδέχοντο πάλιν οἱ συσφιγγόμενοι γρόνθοι καὶ αἱ πτυόμενοι κατὰ πρόσωπον ὕβρεις καὶ ἀπειλαὶ καὶ λυιδουραὶ. Ἀπαρράλλκτως καὶ παρ' ἡμῖν τῇ ἐπαύριον ἀκριβῶς τῶν ἀσπασμῶν τῶν κκ. Δελτιγιάννη καὶ Λομβάρδου καὶ τῶν δηλώσεων ὅτι οἱ καιροὶ εἶνε κρίσιμοι καὶ τῶν ἀποφάσεων ὅπως καταπαύσωσιν αἱ ἀτελεύτητοι συζητήσεις καὶ οἱ κενοὶ λόγοι, ὁ κ. Κοιδᾶς ὠμίλει ἐπὶ 4 ὥρας καὶ ὁ κ. Μεσηνέζης ἐφιλονεῖται πρὸς τὸν κ. Μαργέλλου περὶ τῆς προέχ. τοῦ ἐφέδρου οὐφειλουμένης εὐγνωμοσύνης.

†
††

Συμφώνως δὲ πρὸς τὴν τοιαύτην ὄθησιν, ἣτις δίδεται αὐτῇ ὑπὸ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν διεύθυνσίν της, καὶ ἡ ὄλη ἐθνικὴ δράσις ἤρχισε λαμβάνουσα φαιδροτέραν τροπὴν. Μὴ δυνάμενοι νὰ κατακτήσωμεν τὴν ἰλλυρικὴν χερσόνησον ἠρχίσασμεν σχεδὸν πάντες ἐνασχολούμενοι εἰς τὴν *ἰλ-λυρικὴν* . . . ποίησιν. Ὁ Νιαγάρρας τῆς εὐγλωττίας τοῦ κ. Ρηγοπούλου κατακλύζει καὶ βουλήν καὶ ἐφημερίδας. Ὁ κ. Δούνης ἀνυπομονῶν διὰ τὴν μὴ κήρυξιν ἐτι τοῦ πολέμου, τὸν ἐκήρυξε τέλος πάντων κατὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ συνεργατῶν δηλώσας ὅτι θὰ ἐπεθύμει νὰ τοὺς ἐβλεπεν ὅλους νεκρούς. Ὁ κ. Ἐθνικὸς Δεσμὸς ἀγγέλλεται ὅτι ἀνακύπτει ἐντὸς ὀλίγου ἐκ τῆς τέφρας τοῦ λίαν ἐπικαίρως ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ὅλοι εἶνε διὰ δέσιμον. Ἡ πολεμικὴ ὄρμη τῶν ἐφέδρων ἤρχισε νὰ ἐκσπᾷ κατὰ τῶν γραφείων τῶν ἐφημερίδων. Καὶ κατὰ νεωτάτας εἰδήσεις δραστηρίως ἄρχεται ἐντὸς ὀλίγου ὁ ἐφοπλισμὸς τῶν ἱστορικῶν ὀχυρωμάτων τῆς Καστέλλας.

Ἐν τῷ μεταξύ, σήμερον ἡ αὐριον, ἀργὰ ἡ ὀγρήγορα, βεβαίως ἀγγέλλεται ὅτι καὶ οἱ Σέρβοι εἰσέρβαλον εἰς Μακεδονίαν.

Κόθορνος

Η ΒΟΥΛΗ

Ἄν δῆτε πάλι στη Βουλὴ φωναίς, κακό κα' ἀντάρα,
ἂν σὸν ἀέρα βήωθοῦν πελώριαις μαγκούραις,
ἂν ἀκουσθῇ στην αἴθουσα καμμιὰ γερὴ σφαλιὰρα,
ἂν ἀπ' ε' ἀκροατήρια βροντήσουν καὶ κουμπούραις,
ἂν τέλος πάντων συναρθῇ καὶ μάχη φονικὴ,
ἢ συνεδρίασις θὰ πῆ πῶς εἶνε μυστικὴ.

Coq